

fordi jeg har den Overbevisning, at det griber alt for dybt ned i Befolkningens Lommer og vil være til Skade for vore Statsbaner.

Berntsen: I Modsætning til det ærede Medlems sidste Udtalelser vil jeg begynde med at udtale min Glæde over og Tilslutning til det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, i hvilken det foreligger for Folketinget; thi det staar jo i nøjeste Overensstemmelse med det Standpunkt, som jeg i sin Tid har indtaget i Jernbanekommisjonen, og jeg takker den ærede Minister for den gode Bistand, han har ydet til, at denne Sag nu er bragt saa nær sin Slutning, saa at jeg haaber, man om kort Tid vil se den træde ud i Livet. Det er klart, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, kan det ikke gaa, og det er derfor ret naturligt, at den Side i Jernbanekommisjonen, som jeg sluttede mig til, satte som sit Program: op med Indtægterne og ned med Udgifterne. Resultatet af det Standpunkt, som Ministeren i Forening med Landstinget har indtaget, vil for Indtægternes Vedkommende efter de Udtalelser, vi have hørt i Dag, være en Forhøjelse af 2 Mill. Kr. aarlig. Spørgsmaalet om en Nedgang i Udgifterne er det nærmest Administrationens Sag at raade over, og i den Henseende glæder det mig, at jeg ogsaa kan give min Tilslutning til de Udtalelser, der ere komne fra de ærede foregaaende Talere, og yde min Tak til den højtærede Minister, fordi han i saa høj Grad paa forskellige Punkter har bidraget til en Udgiftsformindskelse paa mange Omraader inden for Statsbanedriften. Men jeg har den Overbevisning, at der er endnu mange Punkter, hvor man uden Skade i Statsbanedriften kan gaa til at formindske Udgiften, og jeg tvivler ikke om, at Administrationen vil gaa i samme Retning, som den er begyndt at gaa. Det er jo utvivlsomt, at Hovedskylden for det ugunstige finansielle Resultat af de danske Statsbaner paaviselig fortrinsvis skyldes de billige Takster. Ser man paa, hvorledes Udviklingen er gaaet, siden Loven af 24. April 1896 udkom, saa viser det sig jo, at medens Indtægten fra 1896—97 er stegen fra 21,635,363 Kr. til 27,834,516 Kr. i 1901—02, saa er Udgiften i samme Tidsrum stegen fra 16,465,021 Kr. til 27,975,660 Kr. Det viser sig altsaa, at Udgifterne i høj Grad ere forøgede ud over, hvad Indtægtsforøgelsen har medført, og dette skyldes sikkert de billige Takster. Jeg ved vel, at der er andre Momenter, som ogsaa

have været medvirkende til, at man i det Tidsrum, jeg her har nævnt, er kommen til et saa uheldigt Resultat, at medens Overskuddet i 1896—97 udgjorde over 5 Millioner, saa var der i 1901—02 ikke blot ikke noget Overskud paa de danske Statsbaners Budget, men et Underskud af 141,144 Kr.; jeg erkender vel, at de forøgede Lønninger og de forhøjede Priser paa Materiel have været medvirkende Aarsag til dette mindre heldige Resultat; men det er jo utvivlsomt, at det er de billige og alt for billige Takster, som have medført, at der er stillet saa store Krav baade til Materiel og til Personel, at det finansielle Resultat er blevet saa uheldigt, som det nu har vist sig at være. Der er derfor ikke andet at gøre end at komme til en Forhøjelse af Taksterne, og den Forhøjelse, man her er kommen til, er jo ikke af nogen afskrækkende Betydning. Jeg nærer ikke den Frygt, som de to foregaaende Talere have udtalt, at det skal skade Trafikken paa Banerne i nogen nævneværdig Grad. Særlig glæder det mig, at der ingen Forhøjelse finder Sted paa de korte Afstande, idet en Afstand af indtil 17 Km. eller ca. 2 $\frac{1}{4}$ Mil ikke vil faa nogen Forhøjelse ved denne Takstlov, naar den træder i Kraft. Det er derimod paa de længere Afstande der ud over, at Forhøjelsen kommer. Men det er en saa moderat Forhøjelse af Taksterne, at der efter min Formening slet ikke er Grund til at nære nogen som helst Frygt for, at Statsbanerne skulle lide et større Indtægtsstab ved den formindskede Trafik. Og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) har ytret Frygt for, at navnlig Takstforhøjelsen for Ekspres- og Iltog skal medføre en farlig Konkurrence fra det forenede Dampskibsselskabs Side, saa tror jeg ikke, at denne Frygt er begrundet; jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at det forenede Dampskibsselskab benytter sig deraf og sætter sine Takster op i Læ af de Takster, Statsbanerne nu ville faa. Men hvorledes Forholdet ved det forenede Dampskibsselskab end bliver, saa nærer jeg ingen som helst Frygt for den Konkurrence, som derfra vil skabes ved den Takstlov, som her foreligger. — Jeg er ogsaa tilfreds med den Forhøjelse, som er foretagen for Kortenes Vedkommende, baade 14 Dages Kort, Maanedskort og Aarskort. Der er jo ingen Mening i, at man, naar man har saa lave Takster, som man har haft, og som man jo efter min Formening i Sammenligning med Udlandets Takster vil faa,